

De premis i liderats

Un any de triomfs i de liderats culturals. Un any, però, que ha deixat visibles alguns buits culturals o socials importants que el vinent hauria d'intentar començar a omplir.

Carles Gàmez

Aquest any que ens acoïada no ha estat esplèndid per a la nostra cançó, més bé ha estat marcat per la ja tòpica i greu crisi que travessa, llevat d'algunes excepcions, com la reaparició discogràfica, després d'alguns anys d'obligat silenci, de Núria Feliu, amb el seu àlbum *Més que mai*, recull antològic de la seua obra musical, celebrant els seus vint anys primers en la cançó; el recital-monstre de Lluís Llach, celebrat al camp del Barça, amb el corresponent disc en directe de l'esdeveniment; la regularitat professional d'una Maria del Mar Bonet i la lenta confirmació dels «novíssims» de la cançó, i, sobretot, el silenci musical de tants noms significatius de la nostra cançó...

En arts plàstiques el nom del mallorquí Miquel Barceló ocupa un lloc estelar. Lliurat ¡per fi! de l'etiqueta-acompanyant de la «movida», s'ha configurat com una de les grans figures de la jove art plàstica, el nostre particular *chapeau* per a aquest ciutadà de Felanitx. Els grans noms de la pintura catalana contemporània estigueren presents a la mostra d'Europaia, amb tota la polèmica que va suscitar.

Les morts de Salvador Espriu, Joan Vinyoli i Josep Maria de Casacuberta posaren de dol el món de les lletres catalanes. El Premi Nacional de Literatura per a Joan Vinyoli, va reconèixer, encara que massa

escènica espanyol. Els noms d'uns Comediants, amb *Alé*; Boadella i els seus Joglars (*Gabinete Libermann*, *Els Virtuosos de Fontainebleau*), Dagoll-Dagom, El Tricicle, Lliure, Lluís Pasqual..., i el *Cyrano-superstar*, de Josep Maria Flotats, aplaudit i beneït en la seua presentació madrilenya, i en català...

diència com geogràfica, portaria un vent nou a les nostres ones. Francis Montesinos ompliria de gom a la plaça de Las Ventas, a Madrid, amb la seua desfilada multicolor, *kitsch* i fallera, mentre Toni Miró, des de Barcelona, esdevenia un nom clàssic de la nostra moda a nivell europeu. La perruqueria passava a un primer pla estètic

De dalt a baix, Flotats, Vinyoli i Maria del Mar Bonet.

tard, un dels noms significatius de la poesia catalana del segle XX, amb la seua obra guardonada, *Passeig d'aniversari*. Lluís Racionero ha esdevingut un nou *best-seller* de la nostra literatura, mentre que el poeta Marià Manent es feia amb el Premi de les Lletres Catalanes.

El teatre català ha continuat exercint el seu paper de líder dins del panorama

L'ascens a l'Everest per part de la expedició catalana convertida en gesta nacional, amb la polèmica de les banderes, la irrupció del valencià Jordi Martínez, «Aspar», en el món del motociclisme i el triomf del Barça en la lliga estatal, significaren fites importants dintre de l'esport.

La irresistible expansió de la TV3 i la seua consolidació, tant a nivell d'au-

en el món de la imatge, de la mà dels nostres perruquers, i el *design/disseny* confirmava la seua vitalitat actual.

Finalment, la visita dels grans noms de l'espectacle mundial aconseguïren un gran ressò popular entre nosaltres: Miles Davis, Sara Vaughan, Pina Bausch, Peter Brook i el seu *Mahabharata*, Maria Bethania, Rudolf Nureyev... □